

[Pilgaard Andersen]

behandling, som er nødvendig. Det er ikke særlig betryggende, at en sygehusudvalgsformand skal have ret til at sortere borgerne og afgøre, hvem der skal have behandling, og hvem der ikke skal.

Besvarelse (17/9 80):

Indenrigsministeren (Henning Rasmussen):

Til det konkrete spørgsmål finder jeg anledning til kraftigt at anholde spørgsmålsstillerens udtryk om, at der har været »anvendt racistiske metoder ved at afvise« den pågældende patient.

Efter sygehusloven (L 324 19. juni 1974) og de i henhold hertil udstedte regler er det kun personer med bopæl her i landet samt personer, der under ophold her i landet bliver akut syge, der har ret til vederlagsfri sygehusbehandling på danske sygehuse.

Efter de gældende regler er de kommunale sygehuse herudover berettiget til at modtage andre personer, herunder danskere, som har taget bopæl i udlandet, til sygehusbehandling, men de pågældende personer har ikke noget krav på at få behandling. Såfremt et dansk sygehus indvilliger i at modtage en sådan person til sygebehandling, kan vedkommende alene afkræves en betaling på 150 kr. pr. sygedag og 75 kr. pr. ambulans behandling. De respektive sygehusmyndigheder kan i trangstilfælde meddele hel eller delvis fritagelse for denne betaling.

De kommunale sygehuse kan derimod ikke afkræve patienten betaling for den fulde udgift ved sygebehandlingen. En sådan adgang er alene tillagt rigshospitalet.

Personer med bopæl i udlandet, hvad enten de er danske statsborgere eller betaler skat til Danmark, har således ikke efter dansk lovgivning krav på sygehusbehandling her i landet bortset fra akut opstået sygdom her i landet. Dog er der under EF fastsat særlige bestemmelser om social sikring af vandrende arbejdstagere, som i begrænset omfang afviger fra disse regler.

Ministeriet har fra Fyns amtskommunes sygehusvæsen fået oplyst, at den i spørgsmålet omhandlede patient er bosiddende i Spanien, og at hun efter særlig aftale med Odense sygehus har gennemgået et undersøgelsesprogram på sygehuset med henblik på behandling for en nyrelidelse.

Amtskommunens sygehusudvalg traf i februar 1980 beslutning om, at amtskommunens sygehusvæsen ikke fremover måtte modtage patienter med bopæl i udlandet – eller patienter bosat i en anden amtskommune – til den af ministeriet generelt fastsatte takst på 150 kr. pr. sygedag. Vederlagsfri sygehusbehandling skulle fortsat ydes til personer, der under midlertidigt ophold i amtskommunen blev akut syge.

Efter at patienten i begyndelsen af september 1980 blev udskrevet fra sygehuset med henblik på genindlæggelse den 11. september 1980 til operation for nyrelidelsen, blev sygehusudvalgets beslutning af februar 1980 foreholdt sygehuset.

Da den pågældende patient havde en kronisk nyrelidelse, som efter vedkommende overlæges opfattelse ikke krævede øjeblikkelig akut behandling, blev det herefter meddelt patienten, at den videre behandling måtte ophøre på Odense sygehus, således at eventuel yderligere behandling måtte ske i patientens hjemland (Spanien) eller andetsteds. I øvrigt er patienten ifølge det for ministeriet oplyste, den 12. september 1980 blevet indlagt på Diakonissestiftelsens Hospital med henblik på at få foretaget en operation for nyrelidelsen.

Jeg finder herefter ikke anledning til på det foreliggende grundlag at foretage mig noget i den konkrete sag over for Fyns amtskommunes sygehusvæsen, da vedkommende person som anført efter de gældende regler ikke har krav på sygehusbehandling her i landet og afvisningen af vedkommende efter den behandlede overlæges opfattelse ikke er fundet lægeligt uforsvarlig.

Det skal imidlertid tilføjes, at jeg allerede for nogen tid siden har iværksat en undersøgelse af, om de ovenfor beskrevne gældende regler for sygehusbehandling af danske statsborgere med bopæl i udlandet skal ændres, eventuelt lempes, men herunder også om den fastsatte meget lave takst for behandling på 150 kr. pr. sygedag skal revideres.

Spm. nr. 1278

Til *ministeren for offentlige arbejder* (11/9 80) af:

Pilgaard Andersen (FP):